

О. В. Загаєцька

Кириченко Степан Андрійович

КИРИЧЕНКО Степан Андрійович (27. 03(09. 04). 1911, с. Чоповичі Радомишльського пов. Київської губ., нині смт Малинського р-ну Житомирської обл. – 30. 04. 1988, Київ) – живописець. Чоловік [Н. Клейн](#), батько [Олени](#) та [Романа](#), дід [Михайла Кириченків](#). Народний художник УРСР (1981). Член СХУ (1941). Закінчив Київський художній інститут (1941; викл. [Ф. Кричевський](#), [М. Рокицький](#)). Основні галузі – станковий живопис і монументально-декоративне мистецтво. Під час 2-ї світової війни був художником агітпоїзда, створив портрети бійців, командирів, партизанів. Брав участь в оформленні мозаїкою Палацу Рад у Москві (1945), монументально-декоративному розписі Головного павільйону та павільйону УРСР на ВДНГ у Москві (1955). Заснував 1962 та очолив мозаїчну майстерню у Києві (згодом – секція монументального мистецтва). Учасник всесоюзних (від 1943), республіканських (від 1947) і зарубіжних (від 1958) художніх виставок. Персональні – посмертні у Києві (1991, 2001). Окремі роботи зберігаються у Національному музеї Т. Шевченка, Шевченківському національному заповіднику (м. Канів Черкаської обл.), Закарпатському художньому музеї (Ужгород), НМУНДМ.

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Батько А. Кириченко» (1938), «Т. Шевченко» (1940), «Килимарниця К. Неліпа» (1947), «Автопортрет» (1960), «К. Білокур» (1962); мозаїки – «Урожай» (1957; бронзова медаль Брюссельської виставки, 1958), триптих «Наша дума, наша пісня» (1960), «Та не однаково мені» (1961), «Нічого кращого немає», «Гуцульська мелодія» (обидві – 1963), «Кобзар» (1964), на фасаді кінотеатру «Аврора» (Київ, 1966), «Українська пісня (Народне мистецтво)» (1967,

фасад аптеки № 1 у Києві), «Україна» (1969, с. Мрин Носівського р-ну Чернігівської обл.), «Лісова пісня» (1971, парк у м. Ялта, нині АР Крим), «Геній М. Гоголя» (м. Миргород Полтавської обл.; 1973, ескіз і картони спільно з сином), на приміщенні адміністрації Ізмаїльського морського порту та Палаці культури в с. Шевченкове Кілійського р-ну (обидва – Одеської обл., 1978), «Тріумф Перемоги» (1978–84, Меморіальний комплекс «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941–45 рр.», Київ); килим «І мене в сім'ї великій» (1964; усі – співавт.).

Рекомендована література

1. Степан Кириченко. Надія Клейн: Альбом. К., 1970;
2. Кириченко Степан Андрійович (Некролог) // КіЖ. 1988, 5 трав.;
3. Саєнко Н. Мозаїчні пісні Степана Кириченка // ОМ. 1991. № 4;
4. Загаєцька О. В аурі натхнення й доброти: До 90-річчя від дня народж. С. А. Кириченка // Там само. 2001. № 3.

Бібліографічний опис:

Кириченко Степан Андрійович / О. В. Загаєцька // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6440>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).